

Carnavals d'abans

De nou la gent que disfruta canviant-se la personalitat en les festes del Carnestoltes, estaran enfebrats per a lluir les sempre grotesques vestimentes... Desitgem que el nou Carnaval resulti esplendorós, l'alegria i el bon humor el presideixin... Oferim uns retalls periodístics dels Carnavals dels avis i pares... Remarquem que són de dues èpoques de dictadura i sobretot ressaltem que foren organitzats per les societats que, avui, dissortadament no les tenim... Llegiu, llegiu...

Abans que tot, permeti'ns donar gràcies... a qui sigui per haver-nos alliberat —a la fi!— de la terrible sofrença que era, per nosaltres, "gent de gust", veure com alguns anys en els balls de disfresses de les nostres societats, era premiat l'"heroisme", amb preferència al bon gust i a la bellesa.

Aquest any, la junta de la Unió Liberal advertí, amb molt encert, que deixava fora de concurs les disfresses amb artefactes i no amb vestits propis per al lluïment d'una noia en un sarau...

Ja era hora que fos negat el dret a premiar noies ficades dintre de cistells de vímet, de capses de cartró o de cilindres de llauna, amb jocs d'aigua o jocs de llum. Era precís reivindicar, en aquests concursos carnavalescs, l'estètica de la dona per damunt de tot. Era de necessitat fer entendre que un vestit ha d'ésser un vestit i no una altra cosa i que un vestit principalment ha d'ésser fet amb roba —amb tan poca roba com se vulgui, que en això no tenim manies— i no amb fulles de col o de bleda, ni amb enfilalls de llegums, ni amb tires de banderetes o plomes de colomí. De vestir les noies han de cuidar-se'n les modistes i no els del ram de la construcció. I per anar a un ball de disfresses, no cal que una noia es converteixi en camàlic...

El Carnaval d'enguany per a alguns començà a la vigília. El dissabte a la nit, es celebrà un ball familiar, al Cafè de Can Manel,

que fou animat fins molt tard de la matinada.

El diumenge fou un "día aciago". Del matí al vespre no parà de ploure, i sempre amb aquella satisfacció. Aquella pluja seguida, tant com ha plogut, no era agraiada per ningú, era la petita tragèdia de moltes mares de família i de les tietes que havien disfressat els petits i no els podien portar a lluir el "garbo" per aquests mons de Déu. Però els uns sota els paraigües i altres dins dels taxis, anaren tots al Casino... guarnit amb força bon gust, hi havia representació de tots els estaments...

Aquella tarda i aquella nit es celebraren grans balls a La Unió Liberal, a La Alhambra i al Casino, no vegent-se tan concorreguts com en altres anys per causa de la pluja. Certament que s'havia de tenir humor per a sortir de casa, aquella nit!

El dilluns seguí plovent. Va ploure tot el dia també, com el dia abans. Però a les vuit del vespre les sales de La Alhambra i de la Unió ja eren envaïdes per la gentada, desitjosa d'assistir com espectadors als balls de disfresses anunciades per a aquella nit. A la Unió, a les onze, la sala presentava l'aspecte imponent que cada any ens plau de ponderar. La sala era un bigarrament. Les llotges eren atestades. A les grades no s'hi cabia. A l'escenari tampoc. I per enlloc no es podia donar un pas. L'arribada de cada noia disfressada, era precedida de grans

exclamacions. L'entrada de les comparses constituïa la nota més interessant de la festa...

A La Alhambra l'animació és semblant a la de la Unió. No hi ha moltes noies disfressades optant als premis oferts, però hi ha moltes disfresses. I la batalla de pilotes és contínua i els paperets són tirats a sacs damunt de les dones a les qui més enfada aquest esplai... I l'endemà, tarda i nit es tornà a ballar "amb la mateixa fe" que és la característica del nostre jovent...

El dimarts no va ploure, segurament en obsequi a la mainada que assistí al Ball de Donzelles i omplí la Plaça de rialles i d'alegria i a la tarda anà al Casino en tan gran quantitat, que els més preocupats en estadístiques relacionades amb la natalitat forçosament havien de sentir-se optimistes...

Tal com cada any soparem fora de casa, sols fos per a distreure'ns dels disgustos que ens fan tan amarga la vida, i "de sobremesa" tractarem assumptes de la més alta transcendència, amb altres personalitats que també participaren del sopar...

El dimecres a la tarda una grossa gentada omplí altre cop la sala de La Unió Liberal. Era que hi ballaven les Gitanes...

Els músics s'atiparen de tocar, les noies i els joves de saltar i evolucionar i la gent de badar.

A l'entrada de fosc fou definitivament enterrat el Carnestoltes...

1953
Casino de Granollers
Club de Ritme
Després de la històrica fusió de les societats es conservà la tradició de dedicar el Carnaval a un esdeveniment cultural i els joves del Foyer's llurarem el trofeu Pedra de l'Encant del premi literari: Cap d'Any.

1954
Casino de Granollers
Club de Ritme
Una menuda granollerina rep un obsequi que el llurà el president Francesc Vidiella en el típic i tradicional Ball de Donzelles, festa del Carnaval de Granollers.

CLUB DE RITMO

Carnaval en "Club de Ritmo"

Han transcurrido las fiestas del Carnaval en nuestro Club con un éxito que podríamos llamar "apoteósico". Nuestro Club da la pauta en esta clase de fiestas y los socios y familias se divierten hasta extasiarse. Principalmente el martes por la noche, como fin de temporada de fiestas, no podía darse un paso por la pista de nuestro Club.

Es de remarcar la profusión de disfraces y comparsas, algunos de ellos con mucha originalidad. Falta, tal vez, la riqueza de antaño, pero las caras bonitas nunca pasan de moda y esto siempre está presente.

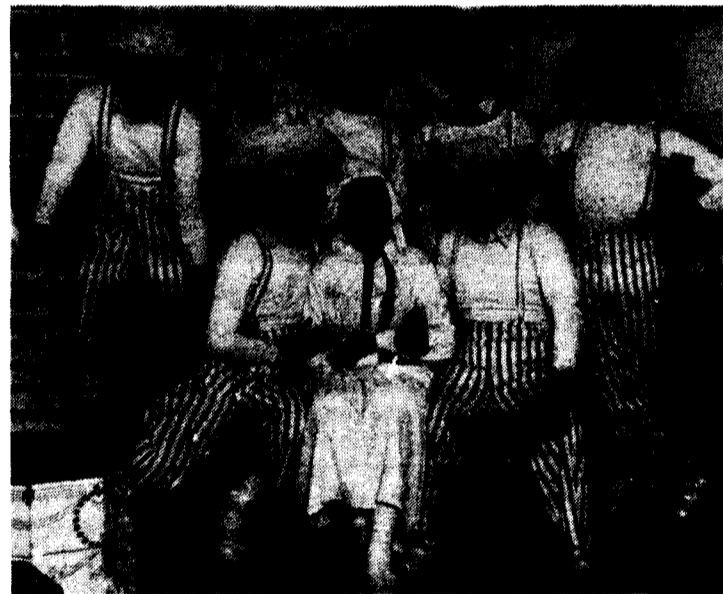
Destacamos los que, a criterio general, merecen distinción de señalarse:

Como premio especial a la originalidad en las comparsas, se lo adjudicó: "Blancanieves y los siete enanitos", merece señalarse, además, el trío de "los hermanos Marx", como asimismo las de "Luchadores", "Matarifes", "Lluvia de estrellas" y "Piratas".

Por parejas se distinguieron los siguientes: hermanos Español de "Japoneses"; hermanas Sitjà, de "Época"; Mª Rosa y Mª Antonia Garrell, de "Holandeses"; Oliva i Gómez, de "Zingaros"; Martínez y Colomer, de "Bailarines"; Lorenzo i Tió, de "Mejicanos"; Condemina y Sala, de "Caprichos de Carnaval" y hermanas Vila de "Payesas". Como disfraces individuales las bellísimas señoritas: Bigas, de "Doña Francisquita"; Clavera, de "Bailarina"; Roura, de "Campesina zingara"; Castillo, de "Cordobesa"; Gelabert, de "Zingara"; Xicota, de "Mejicana"; Ventura, de "Campesina rusa"; Novell, de "Zingara"; Artigas, de "Noche" y Cusiné, de "Holandesa".

Todos los disfraces, tanto individuales como por parejas y comparsas, merecieron premio, siendo obsequiados con champaña y licores, acto simpático de nuestra Junta.

Amenizó estas fiestas del Carnaval el magnífico conjunto de la Orquesta Selección.

1948. Club de Ritme. Comparsa de negres transformada en homes blancs per culpa de l'època.

Informi's al Tel. 846 06 55

RESTAURANTE
Mas del Mogent

Telef. 846 06 55

LLINARS DEL VALLÈS